

VENDIM
Nr.20, datë 23.12.2004

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergj Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 20.10.2004, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen me nr.21 Akti që i përket:

KËRKUES: RAMIZ DAUTI

1. SUBJEKTE TË INTERESUARA: KOMISIONI QENDROR I CAKTIMIT TË AFTËSISË PËR PUNË, përfaqësuar nga Avokati i Shtetit, Delo Isufi, me autorizim.

2. INSTITUTI I SIGURIMEVE SHOQËRORE, përfaqësuar nga Mirela Selita, drejtore e drejtorisë juridike, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimeve nr.3587, datë 9.6.2003 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr.1068, datë 9.10.2003 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.581, datë 5.3.2004 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 52 e 131/f të Kushtetutës.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin si antikushtetuese të vendimeve të mësipërme:

- Rregulli i shprehur në nenit 35 të ligjit nr.7703, datë 11.5.1993 “Për sigurimet Shoqërore në Republikën e Shqipërisë” se vendimi i Komisionit Mjekësor të Caktimit të Aftësisë për Punë është i formës së prerë, ka të bëjë me “gjykimin administrativ”, por nuk përjashton kontrollin gjyqësor mbi veprimtarinë e atij komisioni. Mënjanimi i këtij kontrolli cenon parimin kushtetues të ndarjes së pushteteve;

- Komisioni Mjekësor Epror i Caktimit të Aftësisë për Punë (KMCAP) Tiranë, nuk ka zhvilluar një proces të rregullt administrativ, sepse e ka shqyrtuar ankimin e tij me shumë vonesë. Jo vetëm kaq, por shqyrtimi i çështjes dhe ekzaminimi i tij në Komisionin Epror është bërë nga mjekë jo kompetentë;

- KMCAP, Epror ka rënduar pozitën e tij si ankues, sepse ndryshoi vendimin e komisionit të rrethit në disfavorin e tij;

- Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, nuk ka respektuar parimin e procesit gojor, sepse nuk ka dëgjuar drejtpërdrejt pretendimet e tij.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes Kujtim Puto, kërkuesin, përfaqësuesit e subjekteve të interesuara dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Komisioni Mjekësor i Caktimit të Aftësisë për Punë (KMCP) Dibër, me vendimin nr.657, datë 28.9.2001, i ka njohur kërkuesit të drejtën e invaliditetit të grupit të katërt për periudhën 16.3.2001-30.3.2002. Kundër këtij vendimi kërkuesi është ankuar në (KMCAP) Epror dhe ky i fundit me vendimin nr.7, datë 30.1.2003, ka arritur në përfundimin se kërkuesi nuk është invalid, por, i aftë për

punë në profesionin që ka pasur.

Kundër vendimit të Komisionit Epror kërkuesi është ankuar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë, e cila, me vendimin nr.2587, datë 9.6.2003, ia ka rrëzuar kërkesën me arsyetimin se ai nuk mund të ankohet në gjykatë përderisa, sipas nenit 35 të ligjit nr.7703, datë 11.5.2003 “Për sigurimet shoqërore në Republikën e Shqipërisë”, vendimi i Komisionit Mjekësor të Caktimit të Aftësisë për Punë pranë Institutit të Sigurimeve Shoqërore është i formës së prerë.

Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.1068, datë 9.10.2003, pranon se vendimi i KMCAP Epror është i formës së prerë përse i përket caktimit të aftësisë për punë, por, ndryshe nga sa pretendon kërkuesi, ka pranuar të shqyrtojë çështjen përse i përket pretendimeve që ka ngritur kërkuesi në padi për zhvillimin e një procesi të parregullt nga ky komision administrativ. Kështu, ajo ka shqyrtuar pretendimet për përbërjen e komisionit dhe aftësinë e tyre profesionale duke konkluduar se jo vetëm që kjo përbërje ka qenë e rregullt, por edhe që anëtarët e komisionit ishin mjekë specialistë të kualifikuar, të caktuar si të tillë nga Ministria e Shëndetësisë.

Duke qëndruar çështja si më sipër, Gjykata Kushtetuese nuk konstaton që gjykata e apelit të ketë zhvilluar një proces të parregullt gjyqësor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës. Në pajtim me dispozitat kushtetuese, si dhe me dispozitat procedurale civile e administrative që kanë të bëjnë me të drejtën e çdo individi për të bërë ankim ndaj çdo akti administrativ, gjykata e apelit, ndryshe nga gjykata e rrethit, i ka hyrë në aspektin procedural problemeve të ligjshmërisë së aktit të komisionit. Ajo ka arritur në përfundimin se komisioni epror përbëhej nga mjekë specialistë të kualifikuar e të aftë profesionalisht, të caktuar si të tillë nga Ministria e Shëndetësisë. Ajo ka pranuar njëkohësisht se verifikimi i aftësisë konkrete për punë ka të bëjë me vlerësimin e bindjen profesionale të anëtarëve të komisionit epror. Vetë natyra e vendimit të komisionit përse i përket gjendjes shëndetësore të kërkuesit e ka çuar gjykatën në konkluzionin se ndjekja strikte e procedurës nuk do të sjellë ndonjë vlerësim më të saktë dhe si rrjedhojë as në ndryshim të vendimit të komisionit epror.

Kërkuesi pretendon gjithashtu se komisioni epror e ka lënë pa grup invaliditeti, megjithëse komisioni në rreth e ka përcaktuar invalid të grupit të katërt. Përse i përket këtij pretendimi, Gjykata Kushtetuese arrin në përfundimin se është e drejta e organeve të administratës dhe e gjykatave të sistemit gjyqësor për t'i dhënë zgjidhje konkrete e ligjore çështjes duke interpretuar e zbatuar Kodin e Procedurave Administrative.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 132 të Kushtetutës, si dhe të nenit 72 e vijues të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.